

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 813/2015
22.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. П.Ж., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. М.Л., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 14/12 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 7706/13 од 21.04.2015. године, у седници већа одржаној 22.09.2015. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. П.Ж., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 14/12 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 7706/13 од 21.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К 14/12 од 19.11.2013. године, окр. П.Ж., оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Неготину и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 7706/13 од 21.04.2015. године, уважањем жалбе браниоца у делу одлуке о кривичној санкцији преиначио првостепену пресуду и окр. П.Ж. осудио на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује док су жалба Вишег јавног тужилаштва у Неготину и жалба браниоца у преосталом делу одбијене као неосноване.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног адв. М.Л., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за

заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку или да обе пресуде преиначи и према окривљеном одбије оптужбу за кривично дело злоупотреба службеног положаја.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама које су донете у поновљеном поступку након укидања првобитне пресуде Вишег суда у Неготину К 9/11 од 18.06.2010. године, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП јер је повређена одредба члана 453. ЗКП, с обзиром на то да је окривљени најпре био оглашен кривим као одговорно лице, да се на првобитну првостепену пресуду тужилац жалио само због одлуке о казни, да је у поновљеном поступку проширио оптужбу на штету окривљеног, јер га сада третира као службено лице а суд је то прихватио иако је то неповољније по оптуженог. Према захтеву, окривљени није могао бити оглашен кривим за кривично дело из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, већ само за кривично дело из члана 234. КЗ.

Стога је, према захтеву, побијаним пресудама повређен кривични закон – члан 439. тачка 2. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац окр. П.Ж. у захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП. На исте повреде закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни 4 у последњем ставу, страни 5 и 6 у првом ставу дао детаљне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Осталим наводима захтева бранилац указује на чињенице које је првостепени суд пропустио да утврди током поступка као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер побијане пресуде не садрже разлоге о одлучним чињеницама. Међутим, чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**